

ПОЛІТИЧНЕ ЖИТТЯ

Political Life

4 – 2024

З М І С Т

ПОЛІТИЧНІ ІНСТИТУТИ ТА ПРОЦЕСИ

<i>Матвійчук А. В.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА І ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ.....	5
<i>Кіндратець О. М.</i> ВИКЛИКИ ДЛЯ ЛІБЕРАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ В ЄВРОПІ.....	13
<i>Павлюх М. В.</i> ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНОГО УКРАЇНСЬКОГО ТА ПОЛЬСЬКОГО ЖІНОЧИХ РУХІВ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ І ПОЛОВИНИ ХІХ – І ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТЬ: РОЗВИТОК ЖІНОЧОЇ ПЕРІОДИКИ.....	18
<i>Ягунов Д. В.</i> БІЛІ СУПРЕМАСИСТСЬКІ В'ЯЗНИЧНІ БАНДИ У США: ПОХОДЖЕННЯ, СУБКУЛЬТУРА, ІДЕОЛОГІЯ, ІЄРАРХІЯ ТА СУДОВА ПРАКТИКА	25
<i>Титарчук Р. В.</i> ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ REALPOLITIK: ВІД КЛАСИЧНОГО РЕАЛІЗМУ ДО СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ.....	43
<i>Красилюк В. Ф.</i> МОЖЛИВІ СЦЕНАРІЇ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД.....	49

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА ТА ІДЕОЛОГІЯ

<i>Кравець А. Ю.</i> РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ	55
<i>Гордійчук О. О.</i> УКРАЇНА & РОСІЯ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ, ГІБРИДНОЇ ТА ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ	61
<i>Honcharuk-Cholach T., Huryk M., Kovtun I.</i> ELECTORAL BEHAVIOUR AS A SPECIAL 'SLICE' OF POLITICAL BEHAVIOUR.....	71

ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ СИСТЕМ ТА ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

(до 25-річного ювілею кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики)

<i>Лимар В. В.</i> КОНЦЕПТУАЛЬНІ МОДЕЛІ ТРИСТОРОННЬОЇ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ	78
<i>Прыкхненко М.</i> "GLOBAL BRITAIN" AND BRITISH STRATEGIC CULTURE: FROM TONY BLAIR TO THE PRESENT	88
<i>Теміров Ю. Т., Лещенко Л. В.</i> РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ СТРУКТУРНОГО РЕАЛІЗМУ	95
<i>Берегута В. В.</i> ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ІСТОРИЧНОЇ ПОЛІТИКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ВТІЛЕННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ	101

<i>Батрименко О. В., Неліпа Д. В., Ткач О. І.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ЄВРОСКЕПТИЦИЗМ» І «ПОПУЛІЗМ»	107
<i>Пашков В. О.</i> УКРАЇНА, ГУАМ І США: ОЧІКУВАННЯ, ЯКІ НЕ СПРАВДИЛИСЯ	116
<i>Хилько М. І., Товмаш Д. А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ШЛЯХІВ РОЗВ’ЯЗАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ НА ПРИКЛАДІ ГРЕЦІЇ ТА ТУРЕЧЧИНИ	126
<i>Голянич Б. В.</i> ВІДНОСИНИ КНР ТА РЕСПУБЛІКИ БІЛОРУСЬ: ГЕОСТРАТЕГІЧНИЙ АСПЕКТ	132
<i>Попадик О. Є.</i> ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ВИКЛИК КОНЦЕПЦІЇ БАЛАНСУ СИЛ.....	140
ВИМОГИ ДО АВТОРСЬКИХ ОРИГІНАЛІВ СТАТЕЙ	147

DOI 10.31558/2519-2949.2024.4.4

УДК 323.22:343.82

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2822-2268>**Ягунов Д. В., Тюбінгенський університет імені Еберхарда і Карла
(Німеччина), Донецький національний університет імені Василя Стуса****БІЛІ СУПРЕМАСИСТСЬКІ В'ЯЗНИЧНІ БАНДИ У США:
ПОХОДЖЕННЯ, СУБКУЛЬТУРА, ІДЕОЛОГІЯ, ІЄРАРХІЯ
ТА СУДОВА ПРАКТИКА**

Ця стаття присвячена дослідженню одного з аспектів феномену в'язничних банд у США, а саме діяльності білих супремасистських в'язничних банд. Актуальність дослідження обумовлена тим, що станом на 2007 рік у США діяло щонайменше 30 тис. банд, які об'єднували понад 800 тис. їхніх членів. Станом на 2009 рік понад 900 тис. членів банд проживали у межах місцевих громад по всій країні, а понад 147 тис. перебували в американських в'язницях. Станом на 2011 рік за різними оцінками 1,4 мільйона членів банд брали участь у злочинній діяльності або принаймні були членами 33 тис. банд. Станом на сьогодні в'язничні «білі» в'язничні банди расистів є одним з найактивніших і найжорстокіших сегментів руху білих расистів у Сполучених Штатах Америки. Арійські (Aryan-power) та нацистські (Nazi-affiliated) в'язничні банди – як у в'язницях, так і за їх межами – становлять важливий аспект правоохоронної діяльності та судової практики у США – як на федеральному рівні, так і на рівні штатів. У більшості штатів функціонує щонайменше одна в'язнична банда білих расистів; у багатьох штатах їх більше. Такі в'язничні банди, як правило, більші, ніж інші групи білих расистів, і налічують сотні членів, а деякі з них об'єднують понад 1,5 тис. членів. Більше того, більшість в'язничних банд мають значну кількість «асоційованих членів», спільників (в тому числі жінок) та прихильників на додаток до «офіційно» прийнятих членів. Як на перший погляд, що ці проблеми та процеси відійшли у минуле. Тим не менш, проблема існування та функціонування в'язничних та вуличних банд у США є «живою» проблемою, яка є предметом сучасної політичної полеміки та наукових досліджень. Політичні аспекти цієї проблеми заслуговують на проведення окремого дослідження – з огляду на те, що в'язничні банди стали та продовжують бути одним з пріоритетів політичного дискурсу навіть на останніх президентських виборах у США, де обидва кандидати звинувачували один одного у недостатній увазі до проблеми в'язничних банд та – більше того – навіть опосередкованому стимулюванні поширення в'язничних банд у США – особливо банд, що мають «імпорتنе» походження. Тому значна політична та юридична актуальність проблематики діяльності білих та інших в'язничних банд у США обумовила подальше дослідження вказаних питань.

Ключові слова: організована злочинність, в'язничні банди, білі в'язничні банди, расизм, супрамасизм, супремасистські в'язничні банди, США, Сполучені Штати Америки, насильство у в'язницях, катування, запобігання катуванням.

Актуальність дослідження

Станом на 2007 рік у США діяло щонайменше 30 тис. банд, які об'єднували понад 800 тис. членів. До 1999 року латиноамериканці становили 47% усіх членів банд, афро-американці – 31%, білі – 13%, азіати – 6%. (2011 National Gang Threat Assessment. Federal Bureau of Investigation. Retrieved April 3, 2023).

Станом на 2009 рік понад 900 тис. членів банд проживали у межах місцевих громад по всій країні, а понад 147 тис. перебували в американських в'язницях.

За різними оцінками в 2011 році 1,4 мільйона членів банд брали участь у злочинній діяльності або принаймні були членами 33 тис. банд (2011 National Gang Threat Assessment. Federal Bureau of Investigation. Retrieved April 3, 2023).

Станом на сьогодні «білі» в'язничні банди расистів є одним з найактивніших і найжорстокіших сегментів руху білих расистів у Сполучених Штатах Америки. Арійські (Aryan-power) та нацистські

(Nazi-affiliated) в'язничні банди – як у в'язницях, так і за їх межами – становлять важливий аспект правоохоронної діяльності та судової практики у США – як на федеральному рівні, так і на рівні штатів (див. *The People v. Jacob Benjamin Woodyard* (2023). *Colorado Court of Appeals*).

У більшості штатів функціонує щонайменше одна в'язнична банда білих расистів; у багатьох штатах їх більше. Такі в'язничні банди, як правило, більші, ніж інші групи білих расистів, і налічують сотні членів, а деякі з них, такі як «Арійське коло» (*the Aryan Circle*) та «Арійське братство Техасу» (*the Aryan Brotherhood of Texas*) об'єднують понад 1,5 тис. членів. Більше того, більшість в'язничних банд мають значну кількість «асоційованих членів», спільників (в тому числі жінок) та прихильників на додаток до «офіційно» прийнятих «повноправних» членів.

Проблематика існування білих та інших в'язничних банд знайшла своє відображення у багатьох відомих кінострічках, таких як, наприклад, *Blood In Blood Out*, *American Me*, *American History X*, *Felon*, *Shot Caller* та інших відомих творах. І, здається, як на перший погляд, що ці проблеми та процеси відійшли у минуле.

Тим не менш, проблема існування та функціонування в'язничних та вуличних банд у США є «живою» проблемою, яка є предметом сучасної політичної полеміки та наукових досліджень. Політичні аспекти цієї проблеми заслуговують на проведення окремого дослідження – з огляду на те, що в'язничні банди стали та продовжують бути одним з пріоритетів політичного дискурсу навіть на останніх президентських виборах у США, де обидва кандидати звинувачували один одного у недостатній увазі до проблеми в'язничних банд та – більше того – навіть в опосередкованому стимулюванні поширення в'язничних банд у США – особливо банд, що мають «імпортне» походження (можна згадати відому венесуельську в'язничну банду *The de Argued*, яка поширила свою злочинну діяльність на 16 штатів у США).

Тому значна політична та юридична актуальність проблематики діяльності білих та інших в'язничних банд у США обумовила подальше дослідження вказаних питань у 2024 році.

Попередні дослідження

У наших попередніх дослідженнях ми аналізували феномен в'язничних банд у США та інших країнах (див. Ягунов Д., Мельничук Т., Мельхов В. (2023). *В'язнична банда як «бренд» (огляд неформальних в'язничних ієрархій у сучасних пенітенціарних системах. Політичне життя, 2. С.47-56).*

Крім того, ми проводили відмінності між неформальними ієрархіями ув'язнених та відповідними та симулякрами в'язничних субкультур у країнах Західної Європи та США, з одного боку, та пострадянськими країнами, з іншого (Ягунов Д., Польовий М., Тупчієнко Д., Мельничук Т., Старенький С., Сокальська О., Черноусов А., Трохимчук В., Аніщенко В. (2023). *Феномен неформальних в'язничних ієрархій та симулякр в'язничної субкультури у сучасних відносинах влади. European Political and Law Discourse. 10. 4. С.5-51).*

Походження

Перша біла супремасистська в'язнична банда – *the Aryan Brotherhood* – виникла у 1960-х роках у каліфорнійській в'язниці Сан-Квентін як реакція на десегрегацію каліфорнійських в'язниць та появу в'язничних банд на расовому ґрунті, таких як «Чорна партизанська сім'я» (*Black Guerilla Family*).

Власне, *раса* – це основний аспект, які обумовлює формування в'язничних банд, хоча останнім часом союзи банд різних рас, обумовлені інтересами отримання прибутків від злочинної діяльності, суттєво підривають расовий принцип, заснований на ідеології.

Так, у рішенні у справі *George v. Sullivan* суд наголосив: «Пенітенціарна система штату Вісконсін визначає банди як деструктивні групи осіб, які погрожують, примушують чи переслідують інших або займаються незаконною чи протиправною діяльністю. Такі групи становлять загрозу безпеці установ та персоналу. Більшість банд об'єднуються за расовою ознакою» (*George v. Sullivan*).

У рішенні у справі *Weicherding v. Riegel* суд також підкреслив: «В'язничні банди, як правило, складаються лише з представників однієї раси» (*Wallace Weicherding v. David Riegel, Kenneth Dobucki and Howard Peters. 7th Cir. 1998*).

У справі *Blankenship and Chunn* суд констатував, що «*the Aryan Circle* – це тюремне угруповання, членами якого можуть бути лише білі» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, Defendants-Appellants, 2024*).

У відомій кінострічці «*Felon*» (2008) головний герой говорить слова, які можуть служити ілюстрацією проблеми: «В'язниця – це не про вуличні банди. Справа саме в расі. Латиноамериканці розділені на два табори. Є північні та південні – вони завжди у стані війни. Щодо чорних, то це суміш банд, які забули про свої чвари і об'єдналися з азіатами та жителями тихоокеанських островів. Не намагайся з'ясувати, хто є хто. Усі вони тебе ненавидять».

Отже, першою такою білою супремасистською бандою стало «*Арійське братство*» (*the Aryan Brotherhood*), сформоване членами інших білих банд, таких як *Diamond Tooth Gang* та *Blue Birds*.

У справі *Dawson v. Delaware* Верховний Суд США прямо вказав, що «*Арійське братство*» є білою расистською групою, яка бере свій початок від однойменної каліфорнійської в'язничної банди (*Dawson v. Delaware. Certiorari to the Supreme Court of Delaware; див. також Dale Edward Flanagan v. the State of Nevada. Supreme Court of Nevada*).

Верховний Суд США також зробив акцент на тому, що «*Арійське братство*» – це біла расистська в'язнична банда, яка виникла в Каліфорнії у відповідь на дії інших банд расових меншин».

У своїй окремій думці у рішенні *Dawson v. Delaware* суддя Томас пішов ще далі, наголосивши, що «*Арійське братство*» існує не лише для того, щоб сприяти формулюванню абстрактних расистських думок, але й для того, щоб реагувати на банди расових меншин. Суди регулярно відзначають, що «*Арійське братство*» є особливо жорстоким в'язничним угрупованням, що воно «вороже ставиться до чорношкірих ув'язнених, і що воно виникло під час расового насильства у в'язницях у 1960-х роках» (*Dawson v. Delaware. Certiorari to the Supreme Court of Delaware*).

У рішенні у справі *United States v. Mills* суд підкреслив, що «*the Aryan Brotherhood* – це в'язничне угруповання білих расистів-супремасистів. Спочатку воно було організоване як організація для захисту під час расового насильства у в'язницях у 1960-х роках, але зараз намагається контролювати наркотрафік у в'язничній системі насильницькими методами» (*United States of America v. Barry Mills. 11th Cir. 1983*).

У рішенні у справі *United States v. McKinney* суд підкреслив, що «*the Aryan Brotherhood* виникло в 1960-х роках у в'язничній системі Каліфорнії як засіб захисту білих ув'язнених від інших в'язничних банд. Однак з роками група поширила свою діяльність на федеральну в'язничну систему і стала менш зацікавлена в захисті, ніж у більш прибуткових видах діяльності, таких як торгівля наркотиками та здирництво, які часто супроводжувалися насильницькими методами» (*United States v. William K. McKinney. 7th Cir. 1992*).

Аналогічна констатація факту міститься також у рішеннях у справах *Kapadia v. Tally, United States v. McKinney, Sizemore v. Miller* (див. *United States v. McKinney. 7th Cir. 1992; Michael D. Sizemore v. Harold G. Miller, et al. 7th Cir. 1994; Aryn Kapadia v. Rodney L. Tally. 7th Cir. 2000; United States v. Stinson and Griffin. 9th Cir. 2011*).

У рішенні у справі *State v. Farmer* судом було наголошено, що «у вересні 1977 року в державній в'язниці почало зростати насильство на расовому ґрунті. Група ув'язнених, відома як *the Aryan Brotherhood*, що складалася з білих ув'язнених, планувала вбити Веймонда Смолла, чорношкірого ув'язненого, оскільки він став свідком нападу на іншого чорношкірого ув'язненого, скоєного членами *the Aryan Brotherhood*». Смолл також мав свідчити перед комітетом законодавчих зборів штату щодо насильства у в'язницях та діяльності банд». Двоє колишніх членів *the Aryan Brotherhood*, Домінік Холл і Денні Фаррелл, отримали імунітет від судового переслідування у цій справі і дали свідчення на користь держави. Холл показав, що лідер *the Aryan Brotherhood* Джеррі Хіллер наказав йому вбити Веймонда Смолла. Апелянт хотів вступити до «*Арійського братства*», тому запропонував убити жертву, щоб отримати членство в цій організації. Інший ув'язнений, Білл Гофф, який також хотів приєднатися до банди, зголосився допомогти апелянту (*State v. Farmer. 126 Ariz. 569 (1980). Supreme Court of Arizona*).

Цікавою у цьому контексті є справа *David K. et al v. Michael Lane et al*, яка стосувалася систематичної загрози для білих ув'язнених Понтіакського виправного центру штату Іллінойс (*Pontiac*).

У зазначеній справі четверо білих ув'язнених *Pontiac* подали колективний позов від свого імені та від імені всіх інших нинішніх і майбутніх білих ув'язнених, які перебувають у відділенні суворого режиму *Pontiac* через діяльність не-білих банд у цій в'язниці.

За матеріалами справи відділення захисного ув'язнення Понтіакського виправного центру було призначене «для убезпечення ув'язнених, які вважаються вразливими до нападів та залякування». Ув'язнені, які перебувають у захисному блоці, відокремлювалися від приміщень,

де утримуються всі інші ув'язнені, які разом називаються «загальним населенням» (*David K. Et al v. Michael Lane et al. 7th Cir. 1988*).

Так от, як суд встановив у судовому рішенні, від 75% до 99,5% від загальної кількості ув'язнених у *Pontiac* були членами банд. Хоча окружний суд визнав, що ця цифра, ймовірно, ближча до 75%, відповідач-апелянт, Майкл Лейн, директор Департаменту виконання покарань штату Іллінойс, засвідчив, що близько 90% всіх ув'язнених *Pontiac* є членами банд або такими, що пов'язані з бандами (*David K. et al v. Michael Lane*).

Судом було встановлено, що лише 12% від загальної кількості ув'язнених у *Pontiac* становлять білі, проте 40% від загальної кількості білих ув'язнених перебувають під захистом, тоді як лише 9% від загальної кількості чорношкірих і 13% іспаномовних ув'язнених перебувають під захистом. Надзвичайно велика кількість білих ув'язнених, які перебувають під захистом, безпосередньо пов'язана з тим, що у *Pontiac* діють переважно афро-американські банди (*David K. et al v. Michael Lane*).

З огляду на такі приклади можна дійти висновку про ескалацію насильства між членами різних банд, яку зумовили поширення впливу як білих банд, так і білої супремасистської ідеології. У згаданому рішенні у справі *David K. et al v. Michael Lane* суд підкреслив, що «не буде перебільшенням сказати, що бандитська «ситуація у в'язницях штату Іллінойс досягла кризової стадії».

Хоча, з іншого боку, така ескалація насильства нагадувала «змагання снаряду та броні», примушуючи іспаномовні, афроамериканські та інші банди «підвищувати ставки» свого впливу – як на вулицях, так і у в'язницях.

The Aryan Brotherhood, яке існує і сьогодні, з часом поширило свій вплив на всю в'язничну систему Каліфорнії та Федеральне бюро в'язниць. До 1980-х років подібні банди з'явилися в інших в'язничних системах штатів, часто після десегрегації (сегрегація була запроваджена в деяких штатах як частина політики, спрямованої на зниження рівня насильства в тюрмах).

До ранніх білих супремасистських в'язничних банд належать «Арійські воїни» (*the Aryan Warriors*), «Арійське братство Техасу» (*the Aryan Brotherhood of Texas*), «Арійське братство Огайо» (*the Ohio Aryan Brotherhood*) та «Арійське братство Аризони» (*the Arizona Aryan Brotherhood*). Усі вони зберігають свій вплив та значущість, а отже – і безпеку – і сьогодні.

Як показують численні приклади, деякі з цих банд привласнили собі назву оригінальної каліфорнійської банди *the Aryan Brotherhood*, але вони та інші групи з подібними назвами є окремими і незалежними від оригінального «базового» *the Aryan Brotherhood*.

Так, у згаданій вище справі *Dawson v. Delaware* Верховний Суд США зробив акцент на тому, що «окремі банди, що називають себе «Арійським братством», зараз існують у в'язницях багатьох штатів, включаючи Делавер».

У справі *George v. Sullivan* суд вказав, що «*the Aryan Nation* вважається білою бандою у *Racine Correctional Institution* у місті Стертевант, штат Вісконсін».

У справі *Wiggins, Garner and Eugenelittle v. Sargent and Others* суд наголосив: «Немає жодних доказів того, що *Aryan Nations* мають якийсь зв'язок з бандою ув'язнених, відомою як «Арійське братство», яка згадується в деяких судових рішеннях» (*Wiggins, Garner and Eugenelittle v. Sargent and Others. 8th Cir. 1985*).

Після *the Aryan Brotherhood* банда білих супремасистів *Public Enemy Number One (PEN1)* стала однією з найбільш швидкозростаючих білих расистських банд у Південній Каліфорнії та у каліфорнійській в'язничній системі (*People v. Lamb (2024). Supreme Court of California*). У 2004 році Департамент юстиції Каліфорнії описав *PEN1* як «одну з найпотужніших та найшвидше зростаючих угруповань у в'язницях та за їх межами», і повідомив, що в її складі налічувалось близько 200 членів по всьому штату.

The Aryan Brotherhood продовжує розглядатися владою як одна з найбільш небезпечних білих банд, яка продовжує створювати образ «базової» банди та «захисника» «верховних ідей» «вищості» білої раси.

Той факт, що *The Aryan Brotherhood* та інші в'язничні банди успішно функціонують вже понад 60 років (а окремі – ще більш тривалий час) говорить про те, наскільки діяльність в'язничних банд тісно переплетена з політичними відносинами та наскільки вона є вигідною для багатьох політичних акторів.

Хоча рішення у справі *United States v. Mills* було ухвалене у 1983 році, без жодних сумнівів наведений нижче постулат є ілюстрацією сьогодення: «Значні додаткові докази були потрібні, щоб

спростувати версію захисту про те, що *the Aryan Brotherhood* припинило своє існування наприкінці 1970-х років» (*United States of America v. Barry Mills. 11th Cir. 1983*).

Наприклад, у рішенні у справі *The People v. Poore*, ухваленому у 2022 році, суд зазначив, що «в'язнична адміністрація «підтвердила, що він є членом *the Aryan Brotherhood*, банди білих расистів-супремасистів» (*The People v. Christopher Eric Poore (2022). Supreme Court of California*).

У справі *People v. Jason Schmaus et al* Верховний суд Каліфорнії зробив акцент на тому, що «*the Aryan Brotherhood* – це біла в'язнична банда, а *the Nazi Low Riders* – це інша біла в'язнична банда, яка виконує послуги для *the Aryan Brotherhood*». «Оскільки більшість членів «*Арійського Братства*» перебувають в умовах суворої ізоляції, *the Nazi Low Riders* та «*good woods*» – *peckerwoods*, які дотримуються в'язничних правил для білих ув'язнених, встановлених «*Арійським Братством*», діють у в'язниці відповідно до диктату «*Арійського Братства*» (*The People v. Jason Schmaus et al*).

У справі *United States v. Rentfrow and Chunn* суд підкреслив, що «*The Aryan Circle* – це біле расистське угруповання, яке виникло у в'язничній системі штату Техас. Зараз вона налічує сотні членів в американських в'язницях і на волі. Вона вербує агресивних чоловіків, досягає своїх цілей через злочинну діяльність, таку як торгівля наркотиками та вбивства, і прагне поширитися по всій території Сполучених Штатів» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

Членство та ієрархія

Білі супремасистські в'язничні банди, як правило, добре організовані, з ієрархією, що суворо дотримується.

Внизу знаходяться «*hang-arounds*», які асоціюються з в'язничною бандою, але не є його членами. Деякі з них шукають захисту, який пропонує банда, або сподіваються стати її членами, тоді як багато хто є партнерами у злочинних операціях, що проводяться бандою.

У згаданій вище справі *David K. et al v. Michael Lane et al* американським судом було подано приблизний алгоритм набуття членства у в'язничній банді. Хоча на прикладі цієї справи йдеться про афроамериканські банди, принципи набуття членства у білих бандах є такими ж: «Частина ув'язнених, які потрапляють до в'язниці, але не є членами банд, врешті-решт «*обирають*» приєднатися до банди або, в просторіччі, «*їздять*» або «*бігають*» з бандою чи «*допомагають та сприяють*» банді. Ув'язнені, які співпрацюють з бандами, отримують від них захист, але повинні платити за цей захист у прямому та переносному сенсі, виконуючи різні дії, починаючи від носіння зброї та закінчуючи виконанням «*замовлень*» для членів банди. Усіх ув'язнених, які не є членами банд, «*наполегливо переконують*» і, найчастіше, *фізично* примушують приєднатися до банди» (*David K. et al v. Michael Lane*).

Найнижча позиція, яка має формальний статус у банді, – це *prospect* або *probate*, людина, яка проходить певні етапи для того, щоб стати повноправним членом банди. Успішні *prospects* приєднуються до банди через період від кількох місяців до року.

Як приклад можна навести рішення у справі *Arrington*, де цитується конституція «*Арійського братства*», яка вказує на відмінності між офіційним членом банди (*a made member*) та потенційним членом банди (*a prospective member*) (*United States v. Arrington*).

Так само, у рішенні у справі *Blankenship and Chunn* суд встановив: «Загалом *the Aryan Circle* діяла відповідно до «*конституції*». У «*конституції*» *the Aryan Circle* викладено історію, мету, «етику», переконання та статут *the Aryan Circle*. Документ містив опис жорсткої ієрархії, яку підтверджували свідки» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*). «Щоб приєднатися до *the Aryan Circle*, потенційні члени проходили період «пошуку», описаний в «конституції», який зазвичай тривав один рік. Цей процес включав ознайомлення з діяльністю *the Aryan Circle*, написання від руки копій «конституції» та виконання всіх наказів» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*).

На чітку ієрархію «асоційованих» та «повноправних» членів вказав, наприклад, Верховний Суд Каліфорнії у справі *Christopher Eric Poore*: «Обвинувачений був асоційованим членом *the Aryan Brotherhood* і намагався стати його повноправним членом» (*The People v. Christopher Eric Poore, 2022*).

У справі *Delgado-Brunet v. Clark, Hilliard, Baxter, and Beckman* суд використовує категорію «ув'язнений із зв'язками з «Арійським братством»» (*Delgado-Brunet v. Clark, Hilliard, Baxter and Beckman. 7th Cir. 1996*).

У справі *Rentfrow and Chunn* суд вказав на те, що «у той самий час Рентфроу також був ув'язненим у *USP Yazoo City* та був кандидатом на членство у *the Aryan Circle*» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

Будь-який кандидат на членство у в'язничній банді проходить перевірку біографії, під час якої банда отримує та перевіряє документи кандидата – зазвичай судові документи, звіти про розслідування або перевірки кримінальної історії – щоб переконатися, що він раніше не співпрацював з органами правопорядку або не займався іншою поведінкою, забороненою в'язничною бандою (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*).

Членство у банді не є подарунком, його потрібно «заробити», вчинивши певний злочин, де нерідко таким є вбивство ув'язненого з конкуруючої банди.

На зазначений ритуал прямо вказав американський суд у справі *United States v. Silverstein*: «Щоб претендувати на членство у *the Aryan Brotherhood* потрібно було «*make bones*». Як пояснив один з ув'язнених: «По суті, це означає, що ти когось вб'єш. Вони розрізняють «бур'ян» від «стебла». Ти повинен мати інстинкт вбивці. Це для того, щоб бути серед еліти, а якимось білим хлопцем» (*United States v. Silverstein. 7th Cir. 1984*).

У справі *The People v. Poore* суд також зробив акцент на зазначеному обов'язковому елементі членства у банді: «Очікуючи на умовно-дострокове звільнення, підсудний сказав ув'язненому Майклу Хемметту, іншому члену *the Aryan Brotherhood*, що він хоче стати повноправним членом банди і «стрільцем». Як правило, для вступу до *the Aryan Brotherhood* «абітурієнти» повинні були вчинити насильницькі злочини» (*The People v. Christopher Eric Poore*).

У справі *Rentfrow and Chunn* суд вказав на те, що «*prospect*» – це людина, яка проходить випробувальний термін, під час якого вона врешті-решт «*робить криваву роботу*» (вчиняє насильницький акт), щоб досягти повного членства». «На суді численні свідки засвідчили, що Рентфроу за вказівкою Чунна завдав М.М. 13 ножових поранень (оскільки «А» і «С» – перша і третя літери алфавіту), щоб заслужити членство у *the Aryan Circle*. М.М. вижив після нападу, але отримав травми, небезпечні для життя» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

У справі *Blankenship and Chunn* суд також підкреслив: «Щоб вступити до банди, *prospect* повинен був, серед іншого, «відпрацювати», вчинивши насильство за вказівкою члена *the Aryan Circle*» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*).

Дійсних членів банди часто називають «залатаними» (*patched*), посилаючись на татуювання банди, які багато хто робить. Окрім щомісячних внесків, в'язнична банда вимагає від членів відвідувати районні збори раз на місяць, а від членів, що займають високі посади, – щорічно національні збори. В'язнична банда також відстежує вчинки та діяльність членів за допомогою реєстрів, де вказується імена членів, їхня інституційна приналежність, номери «*нашивок*» і «дати випуску» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, Defendants-Appellants, 2024*).

До вищих рангів належать «*enforcers*», які відповідають за виконання неформальних покарань або наказів «*shot-callers*», що мають повноваження віддавати накази та завдання членам банди.

Деякі банди використовують військові звання, такі як «солдат», «лейтенант», «капітан», «майор», «комісар» тощо. Вище керівництво часто має власну колективну назву, наприклад, «Комісія» (*the Commission*), «Кільце» (*the Ring*), «Рада» (*the Council*) або «Старійшини» (*the Elders*).

Так, у справі *United States v. Silverstein* суд прямо вказав на те, що один з обвинувачених «був членом «Комісії» з трьох осіб, яка керувала *the Aryan Brotherhood*» (*United States v. Silverstein. 7th Cir. 1984*).

У рішенні у справі *United States v. Mills* суд підкреслив, що «під час операції з продажу наркотиків Марзлофф обдурив Томмі Сільверстейна, «комісара» «Арійського братства» в іншій в'язниці. Томмі Сільверстейн видав «замовлення» на Марзлоффа. Замовлення було передано Мілсу, також «комісару» «Арійського братства» (*United States of America v. Mills. 11th Cir. 1983*).

У справі *United States v. Stinson and Griffin* судом було встановлено, що «на початку 1980-х років каліфорнійське *Aryan Brotherhood* було реорганізовано таким чином, щоб ним керувала комісія з трьох членів. Комісія мала вирішальне слово щодо наказів «Арійського Братства» вбивати, наказів забезпечувати дотримання правил «Арійського Братства», а також щодо бізнес-діяльності «Арійського Братства»» (*United States v. Stinson and Griffin. 9th Cir. 2011*).

У справі *United States v. Rentfrow and Chunn* суд наголосив на тому, що обвинувачений «був одним з п'яти членів вищого керівництва *the Aryan Circle* на національному рівні та лідером філіалу

банди у федеральній в'язниці в місті Язу-Сіті, штат Міссісіпі (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

Так само у справі *Blankenship and Chunn* суд підкреслив, що «Чунн був «віце-президентом» «федеральної системи» *the Aryan Circle* та членом його «оперативної групи» – конфіденційної та обраної групи членів, «здатних до певних актів насильства», яка виконувала роль «кілерів» *the Aryan Circle*». «Бланкеншип був «майором» *the Aryan Circle*, який мав владу над членами *the Aryan Circle* у Департаменті виконання покарань штату Міссурі та відділенні *the Aryan Circle* у федеральних в'язницях». «Чунн обіймав високу посаду в *the Aryan Circle*. Він приймав рішення про те, коли розпочинати «війну» з іншими тюремними бандами, віддавав накази про напади на інших та продавав наркотики у в'язниці» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, Defendants-Appellants, 2024*).

Залежно від ефективного лідерства в банді та контролю над її членами, білі расистські в'язничні банди вимагають суворого дотримання ієрархії, а також законів і правил (часто білі расистські банди мають письмові статuti або конституції). Нехтування наказами банди може призвести до побиття, вигнання (яке може включати насильницьке видалення татуювання банди з тіла вигнаного члена) або навіть смерті. Багато членів та асоційованих членів білих супремасистських в'язничних банд були вбиті своїми ж членами.

Серед всього іншого, не зважаючи на поширеність знань та інформації про в'язничні банди, їхні закони «вимагають від своїх членів завжди заперечувати існування організації і вчиняти неправдиві свідчення, крадіжки і вбивства від імені кожного члена» (*United States v. Abel, 469 U.S. 45. 1984*).

У судових процесах США поширена практика, коли одні члени банди намагаються викликати інших для надання свідчень – не завжди правдивих: «Свідки, знайомі з *the Aryan Brotherhood*, засвідчили, що особи, пов'язані з бандою, часто намагалися викликати інших членів банди як свідків, оскільки виїзди за межі в'язниці давали членам банди можливість займатися незаконним бізнесом» (див. *The People v. Christopher Eric Poore*).

Щодо кримінальної відповідальності за надання завідомо неправдивих свідчень у суді, то примарність залякуючого ефекту такого покарання дуже яскраво пояснив суд у справі *United States v. Silverstein*: «Але не страх перед звинуваченнями у неправдивих свідченнях змусив Метьюза зупинитися. Коли він вирішив не давати свідчень, він мотивував це правом П'ятої поправки, а не страхом перед звинуваченням у неправдивих свідченнях. І важко уявити, що він дійсно міг побоюватися наслідків такого переслідування. Метьюз відбуває три довічні ув'язнення поспіль (принаймні одне з них – за вироком штату) за два або три вбивства (в матеріалах справи немає чіткої відповіді на це питання). Додаткове покарання, яке могло б виникнути в результаті засудження за неправдиві свідчення, на практиці дорівнювало б нулю» (*United States v. Silverstein, 732 F.2d 1338*).

Оскільки в'язничні білі супремасистські банди все частіше виходять на вулиці, довгострокова тенденція полягає в тому, що банди здійснюють більший контроль і керівництво над цією частиною своїх членів. Це дозволяє кільком таким бандам займатися великомасштабною організованою злочинністю, у тому числі розповсюдженням наркотиків.

Ідеологія

Як випливає з їхніх назв, білі супремасистські в'язничні банди не просто засновані на *расовому принципі*, як багато інших банд, але й сповідують білу супремасистську ідеологію. Перші банди мали вульгарну версію вищості білої раси, але з часом вони перейняли більшість ідей та символів інших, більш традиційних груп білих расистів.

Вищість білої раси – це термін, який використовується для характеристики різних систем переконань, центральним елементом яких є один або декілька з наступних ключових постулатів: 1) білі повинні домінувати над людьми іншого походження, особливо там, де вони можуть співіснувати; 2) білі повинні жити самі по собі в суспільстві лише для білих; 3) білі люди мають власну «унікальну» «культуру», яка вища за інші культури; 4) білі люди генетично вищі за інших людей.

Як повноцінна ідеологія, «вищість» білої раси набагато ширша, ніж простий расизм чи фанатизм. Більшість прихильників білого супремасизму сьогодні також вважають, що білій расі загрожує небезпека зникнення через зростаючий «потік» не-білих, «яких контролюють і якими маніпулюють євреї», і що для порятунку білої раси необхідно вжити негайних заходів.

Ступінь засвоєння членами білих супремасистських в'язничних угруповань ідеології білого расизму може бути дуже різним, особливо якщо основні мотиви вступу до такої групи не пов'язані

з расизмом. Часто в банді може бути контингент членів, повністю занурених у білу расистську ідеологію, а також більша частина членів, які можуть просто демонструвати расизм або фанатизм. Різні в'язничні банди можуть бути більш або менш ненависними до різних рас, хоча всі вони, як правило, вороже ставляться до афро-американців і «чорних» банд у в'язниці. Деякі білі супремасистські в'язничні банди мають невелику кількість іспаномовних членів.

Деякі в'язничні банди, такі як *Ghost Face Gangsters* у Джорджії, мають відносно слабку прихильність до ідей переваги білих та існують десь на межі між білими супремасистськими в'язничними бандами та білими бандами, заснованими на расовій приналежності.

Більшість білих расистських в'язничних банд – це, в першу чергу, організовані злочинні угруповання, а в другу – групи ненависті.

Білі супремасистські в'язничні банди використовують задекларовані «переваги» білої раси, щоб посилити лояльність до банди і зменшити ймовірність того, що член банди може донести на групу. Саме цей практичний акцент на вищості білої раси для підтримки злочинних мотивів і операцій допомагає пояснити, як білі расистські банди можуть укладати угоди та створювати союзи з не-білими в'язничними або вуличними бандами (як правило, іспаномовними). Банди бачать можливості для максимізації своїх прибутків, навіть якщо, як на перший погляд, співпраця з не-білими бандами суперечить ідеологічним переконанням білих расистів.

Релігія

Діяльність білих, так само як і афро-американських банд, нерідко приховується за ширмою релігійної громади або релігійного руху, що, власне, не є дивним.

Будь-яка нова релігійна громада або група формує новий виклик перед адміністрацією пенітенціарних установ щодо дотримання балансу між правом на свободу світогляду і віросповідання людини та забезпеченням персоналу та ув'язнених.

На зазначені аспекти, зокрема, було вказано у рішенні у справі *George v. Sullivan*: «Упродовж усього часу існування *Racine Correctional Institution* [цьому закладу] доводилося стикатися з пропагандою, яку надсилали ув'язненим організації, що нібито є релігійними за своєю природою, але насправді проповідують світську ідеологію, наприклад, вищість однієї раси над іншою». «Безпека *Racine Correctional Institution* постійно піддається загрозі через діяльність банд. Управління безпекою було б серйозним випробуванням, якби банда могла відкрито діяти, називаючи себе релігією» (*George v. Sullivan*).

Субкультура

Говорячи про важливість висвітлення субкультури в'язничних банд (у тому числі «білих»), вважаємо за доцільне навести фрагмент з рішення у справі *United States v. Mills*, в якому суд підкреслив: «*The Aryan Brotherhood* є таємною організацією в рамках в'язничної системи, культура якої є дивною й чужою для непрофесійних присяжних навіть у її найбільш очевидних аспектах» (*United States of America v. Barry Mills, 11th Cir. 1983*).

Не зважаючи на пріоритет економічних завдань порівняно з ідеологічними, тим не менш субкультура білих в'язничних банд є цементуючим розчином для їх існування, причому існування вельми успішного.

На важливість культурних символів може, наприклад вказувати навіть назва однієї з найбільш жорстоких в'язничних банд сучасної Америки – *the Soldiers of Aryan Culture*: «Один з офіцерів одразу впізнав у пасажирі без сорочки Мітчелла, людину, про яку офіцер вже знав як про злочинця і члена *the Soldiers of Aryan Culture*, жорстокої банди білих расистів-супремасистів» (*State v. Robert Mitchell, 2019 UT*).

З роками білі супремасистські в'язничні банди також розвинули власну окрему субкультуру, запозичивши деякі елементи зі старої субкультури байкерських банд і створивши іншу, засновану на спільному досвіді перебування у в'язниці. Ця субкультура є спільною для членів та асоційованих членів білих супремасистських в'язничних банд. Вона включає спільну мову та сленг, спільну ідеологію, участь у схожих звичаях, використання спільних символів, аббревіатур та цифрових кодів тощо.

У справі *People v. Jason Schmaus et al* Верховний суд Каліфорнії відобразив показання одного з обвинувачених, що «*«Арійське братство»* – це біла в'язнична банда, яка встановлює правила для білих ув'язнених і прагне контролювати їх. Ці правила включають в себе не ділитися чашкою або

сигаретою з чорношкірим ув'язненим, не свідчити проти іншого про злочин і не терпіти людей, які скоюють злочини проти дітей і жінок, наприклад, гвалтівників. Докази свідчать про те, що в'язнична банда має власну структуру, економіку та правила. Члени банди – як в межах, так і поза межами в'язничної системи – розробили схеми, які в багатьох випадках дозволяють обходити в'язничні правила і закон» (*The People v. Jason Schmaus et al, Court of Appeal of the State of California*)

Як правило, чоловіки, які беруть участь у цій субкультурі, називають себе *peckerwoods*, або просто *woods*.

Цей термін виник як принизлива лайка, спрямована проти білих людей, але був сприйнятий членами та асоційованими членами білих супремасистських в'язничних банд, які носять його як знак пошани. Один давній вірш білих супремасистських в'язничних банд, адаптований для різних груп, проголошує: «*We are peckerwood soldiers, down for our cause*».

«Wood» демонструє лояльність до в'язничної банди та завойовує його повагу, вбиваючи когось, кого хоче вбити банда (*The People v. Jason Schmaus et al*).

У справі *Simmang v. the State of Texas* можна знайти таке: «Він засвідчив, що має досвід роботи з *the Aryan Brotherhood of Texas*, групою, що загрожує безпеці, і *the Peckerwoods*, клікою, яку *the Aryan Brotherhood* та *Aryan Circle* (інша група, що загрожує безпеці) використовують як вербувальну базу» (*Dustin Anthony Simmang v. the State of Texas. Court of Appeals of Texas. San Antonio, 1997*).

Жінки, які є частиною цієї субкультури, називають себе *featherwoods*, або просто «*nip'ям*»: «*Johnson-Fritz was a female member of the Aryan Brotherhood known as a Featherwood*» (*State v. Renee Johnson-Fritz (2022). Court of Appeals of Kansas*).

Ув'язнені у конкретній в'язниці, які поділяють цінності цієї субкультури, можуть колективно називати себе *woodpile*.

У згаданий вище справі *People v. Jason Schmaus et al* Верховний Суд Каліфорнії роз'яснив субкультурну специфіку білих банд, наговоривши, що «*peckerwood*» або «*wood*» – це білий ув'язнений, який має певну прихильність до *the Aryan Brotherhood* або *the Nazi Low Riders*, або до їхніх переконань.

На відповідному судовому процесі один з обвинувачених засвідчив, що «Бітті не був членом ані «*Арійського братства*», ані «*Нацистських Лоу-Райдерів*», але він був «*wood*» (*The People v. Jason Schmaus et al*).

«Wood», який хоче приєднатися до в'язничної банди, працює на неї, наприклад, передаючи записки, написані ув'язненими («*повітряні змії*»), і повідомляючи про порушення правил «*Арійського братства*». Ці правила передбачають нетерпимість – і навіть вбивство – ув'язнених, причетних до сексуальних злочинів, таких як розбещення дітей або згвалтування (*The People v. Jason Schmaus et al*).

Білі супремасистські в'язничні банди та субкультура, яку вони створили, роблять сильний акцент на *ідеї банди як сім'ї*. Члени та співники можуть називати групу *сім'єю*, а один одного – *братом* і *сестрою*. Цей сімейний акцент також підсилює важливе поняття лояльності до групи. Також сильно підкреслюються такі поняття, як довіра, честь, лояльність, братерство, повага і любов. Багато банд можуть використовувати деякі з цих або подібних термінів як гасла.

Так, у справі *The People v. Woodyard* судом підкреслюється ідея, що банда – це, у першу чергу, родина для ув'язненого члена банди: «Банда, членами або співниками якої були Вудьярд і багато його співників, давали можливість Вудьярду та його співникам продавати наркотики, щоб допомогти членам банди встати на ноги після звільнення з в'язниці (і завоювати довіру банди), отримувати гроші для передачі іншим членам банди, а також отримувати гроші для переказів на в'язничні рахунки членів банди» (*The People v. Jacob Benjamin Woodyard (2023). Colorado Court of Appeals*).

The Aryan Circle використовує слова (в різному порядку) «братерство, солідарність, лояльність і відданість», а члени можуть навіть витатувувати ці слова на своєму тілі. Члени та поплічники багатьох банд можуть підписувати листи або повідомлення в Інтернеті словами *LLHR* (*love, loyalty, honor and respect*).

Це не випадково, що так багато з цих термінів пов'язані з груповою лояльністю.

Деякі з цих понять і гасел були вперше використані байкерськими бандами, як, наприклад, гасло «*God Forgives, Brothers Don't*», яке привласнило собі *the Aryan Brotherhood*.

«*My Honor is Called Loyalty*» – одне з гасел *the Aryan Circle* – походить від *Waffen-SS* у нацистській Німеччині (*Meine Ehre heißt Treue*). Інші гасла були створені самими членами банд,

наприклад, «Вічно Вірний» та «Завжди Сильний» – обидва гасла *the Ghost Face Gangsters*. Знову ж таки, ідея вірності групі домінує у зазначених гаслах.

В'язничні банди перетворили багато з цих гасел і концепцій на аббревіатури, цифрові коди або інші подібні вирази. Ці закодовані вирази також стали частиною субкультури, що лежить в основі білих супремасистських в'язничних банд, оскільки члени використовують їх для ідентифікації себе і один одного, а також для зміцнення групових зв'язків. Навіть вивчення різних кодів, аббревіатур і ручних знаків створює зв'язок з іншими членами групи.

Соціальні мережі, а також селфі та групові фотографії, розміщені на них, збільшили використання знаків рукостискання білими супремасистськими в'язничними бандами. Подібно до того, як члени вуличних банд «блимають» рукою, члени білих супремасистських в'язничних банд використовують знаки, щоб показати свою приналежність до банди.

У рішенні у справі *People v. Lamb* суд надав особливу увагу символам належності до в'язничної банди *Public Enemy Number One (PEN1)*: «На суді було представлено значну кількість інших доказів фанатизму та насильницької злочинної діяльності *PEN1*. У той час як відеоролики містили підбурювальні зображення расистських символів та емблем білого супремасизму, присяжним були надані докази того, що Ламб мав такі зображення витатуйовані на своєму власному тілі. Присяжним було відомо, що Ламб мав слова «кров» і «честь» зі свастикою посередині на шиї, ще одну свастику під правим оком, ще одну свастику на правій руці, кельтський хрест зі словом «skin» і татуюванням «*P.D.S.*» (для *PEN1 Death Squad*) над правим оком, «*L.A.S.*» (*Los Angeles Skins*) на лівій руці, «*W.P.*» (*White Power or Pride*) на спині та «*Death Squad*» на нозі (*People v. Lamb (2024). Supreme Court of California*).

На важливість татуювання для членів білих банд вказано судом у рішенні у справі *State v. Mitchell*: «Завдяки демонстративним татуюванням Мітчелла, поліцейські знали, що Мітчелл був членом *SAC* – жорстокої банди білих расистів-супремасистів» (*State v. Robert Mitchell, 2019 UT*).

«Дійсні члени отримували право носити «нашивку» *the Aryan Circle* – як правило, татуювання у вигляді ромба зі свастикою на внутрішній стороні, що містить коло з блискавками або «*AC*» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*).

Крім того, на важливість татуювання для членів білих банд вказано судом у рішенні у справі *Rentfrow and Chunn*: «Після того, як *prospect* стає повноправним членом, він отримує татуювання «*Арійського кола*», яке називається «нашивкою». Татуювання включає в себе контур ромба зі свастикою всередині ромба та буквами «*AC*» в центрі». «Один зі свідків показав, що Чунн зробив Рентфроу татуювання *the Aryan Circle*, щоб продемонструвати повне членство Рентфроу в банді. Уряд також представив присяжним фотографію Рентфроу з татуюванням *the Aryan Circle*» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

Додатково на важливість субкультурних символів у діяльності в'язничних банд та боротьби з ними вказує вельми цікава справа *Campos v. Coughlin*, яка стосувалася використання в'язничними бандами вервиць як символів ідентифікації членства в бандах.

Так, за словами представників в'язничної адміністрації, деякі ув'язнені носили релігійні буси, щоб за кольором бус можна було ідентифікувати приналежність до певного угруповання. Вона дійшла висновку, що ці вервиці сприяли бандитському насильству, суперництву та конфронтації, оскільки ув'язнені могли ідентифікувати членів конкуруючих банд за кольором вервиць, які вони носили.

Відповідачі стверджували, що діяльність банд спричиняє «тертя, суперництво і навіть насильство серед ув'язнених, тим самим загрожуючи безпеці та порядку в установі». Таким чином, директива про заборону носіння вервиць є спробою відповідачів зменшити рівень бандитського насильства та сприяти «зацікавленості *DOCS* у припиненні діяльності банд та інших несанкціонованих угруповань».

Проте суд вирішив справу на користь ув'язнених, зазначивши, що в'язнична адміністрація не продемонструвала, яким чином директива, що забороняє носіння вервиць навіть під одягом, сприяє переконливому інтересу держави в найменш обмежувальний спосіб. Ув'язнені-позивачі довели, що носіння вервиць під одягом вирішило б занепокоєння в'язничної адміністрації. Суд наголосив, що «носіння вервиць у такий спосіб дозволяє уникнути їх публічної демонстрації і, отже, легкої ідентифікації членів банди, водночас дозволяючи позивачам сповідувати свою релігію». Крім того, побоювання в'язничної адміністрації, що вона не зможе гарантувати, що вервиці не будуть помічені

або виставлені напоказ, якщо носити їх під одягом, не мають під собою достатніх підстав. Міркування в'язничної адміністрації про те, що вервиці можна побачити, коли ув'язнені роздягаються, або що їх можна побачити крізь одяг, є, якщо розглядати їх у найсприятливішому світлі, *просто непереконливими*» (*Campos v. Coughlin*, 854 F. Supp. 194. S.D.N.Y. 1994).

Непримиримість до осіб, які вчинили сексуальні злочини, та гомосексуалістів

Як і у пострадянських субкультурних в'язничних нормах, відомих за багатьма джерелами, вчинення особою сексуального злочину нарікає таку особу на дуже складні для неї наслідки.

Проте якщо у пострадянській в'язничній культурі такі наслідки пов'язані з автоматичним потраплянням до неформальної касты «опущених» та подальшим регулярним приниженням (*S.P. v. Russia*; *D. v. Latvia*), то у випадку субкультурних відносин це нерідко пов'язане із загрозами для життя: «За звичаями білої в'язничної банди, покаранням за сексуальний злочин є смерть» (*The People v. Jason Schmaus et al*).

Так, справі *Schmaus et al* була прямо пов'язана з тим, що «обвинувачені поділяли переконання *the Aryan Brotherhood* та *Nazi Low Riders*. Через те, що потерпілий порушив ці переконання, вчинивши сексуальний злочин, обвинувачені вбили його, коли усі вони перебували у в'язниці» (*The People v. Jason Schmaus et al*).

На суді обвинувачений та свідок з боку обвинувачення показали, що «wood», незалежно від того, чи є він членом «*Арійського братства*» або «*Нацистських Лоу-Райдерів*», може отримати повагу та інші вигоди від білих в'язничних банд, вбиваючи тих, хто порушує кодекс поведінки банди, який включає заборону на вчинення злочинів на сексуальному ґрунті: «Гленн свідчив, що Гемптона вбили, бо він був гвалтівником» (*The People v. Jason Schmaus et al*).

У справі *United States v. Rentfrow and Chunn* у центрі уваги було вбивство членами в'язничної банди *the Aryan Circle* особи, яка, як вважалося, була гомосексуалістом: «У день відповідних подій до *USP Yazoo City* перевели нового ув'язненого, М.М. Чунн і Джеремі Денніс, ймовірний член *the Aryan Circle*, зайшли до камери М.М., щоб зустрітися з ним. Після цього вони нібито сказали іншим, що М.М. не може залишатися у блоці через їхнє переконання, що він є гомосексуалістом. Члени *the Aryan Circle* відмовляються ділити в'язничні камери з гомосексуалістами, тому вони здійснюють акти насильства проти таких осіб з метою змусити адміністрацію в'язниці вивести таких осіб з камери» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi*).

Союзи та конфедерації

З огляду на кількість в'язничних та вуличних банд у США – як білих, так й інших – усі вони вступають до тривалих або короткотермінових союзів. Як правило такі союзи обумовлені економічними та іншими суто раціональними інтересами.

Так, у справі *Silverstein* суд прямо у судовому рішенні встановив, що «*the Aryan Brotherhood* та *the Mexican Mafia* є союзниками, серед іншого, у своїй ворожості до чорношкірих ув'язнених, які мають власні банди» (*United States v. Silverstein*. 7th Cir. 1984).

У рішенні у справі *Robinson v. Prunty* суд подав правову позицію ув'язненого- апелянта, в якій наголошувалося, що у в'язниці існує кілька банд на расовому ґрунті. *Surenos* – це в'язнична банда, що складається з «*ніхотинців Мексиканської мафії*». Більшість білих ув'язнених є членами банд, що пропагують перевагу білої раси, таких як «*Арійське братство*» або «*Скінхеди*». Білі банди сформували союз із *Surenos*, і що члени цих банд жорстоко протистоять афро-американським ув'язненим і мексиканським ув'язненим з Північної Каліфорнії (*Robinson v. Prunty and Other Defendants-appellants*. 9th Cir. 2001).

У рішенні у справі *People v. Lamb* відображено союз *PEN1* з *the Aryan Brotherhood* та *Nazi Lowriders* (*People v. Lamb*, 2024).

Станом на сьогодні вважається, що союзниками *the Aryan Brotherhood* є такі банди як *Dirty White Boys*, *Gambino crime family*, *Hells Angels MC*, *Irish Mob*, *the Mexican Mafia*, *Nazi Lowriders*, *Public Enemy № 1*, *Sureños*, *Vagos MC*.

Навпаки, ворогами *the Aryan Brotherhood* є такі банди як *the Black Guerrilla Family*, *the Dead Man Incorporated*, *Black P. Stones*, *Bloods*, *Crips*, *DC Blacks*, *Nuestra Familia*.

Прикладом може служити рішення у справі *United States v. Sahakian*, де лідер *the Aryan Brotherhood* в одній з в'язниць замовив вбивство афро-американського ув'язненого як «послугу»

іншій в'язничній банді – *the Mexican Mafia*. Причому виконавцями злочинного замовлення, виданого лідером *the Aryan Brotherhood* на користь *the Mexican Mafia*, були ув'язнені саме з *the Dirty White Boys*.

Комплексність ситуації, наведеної вище, розкрита у судовому рішенні: «Двома найбільш відомими бандами, що таємно діяли у в'язниці Маріон наприкінці 90-х років, були *the Aryan Brotherhood*, що складалося переважно з білих ув'язнених, і *the DC Blacks*, до складу яких входили переважно афроамериканські ув'язнені. *The Aryan Brotherhood* вело усний «розстрільний список» чорношкірих ув'язнених, на яких, у разі зустрічі, слід було напасти та/або вбити. Для того, щоб посилити свої насильницькі тенденції, члени *the Aryan Brotherhood* та пов'язаних з ним банд, таких як *the Dirty White Boys*, носили зброю, відому як «*shanks*», яку члени банд часто носили в ректальній порожнині, щоб приховати її від офіцерів в'язниць. 18 травня 1999 року Террі Ламар Вокер, чорношкірий ув'язнений з в'язниці *Marion*, був зарізаний ув'язненим Річардом Макінтошем, який був озброєний «*shank*», в той час як інший ув'язнений, Карл Кнопп, тримав його. Свідками всього інциденту були двоє співробітників виправної установи, які впізнали в ув'язнених, що брали участь у нападі, членів банди *the Dirty White Boys*» (*United States of America v. Sahakian. 7th Cir. 2006*).

На цьому прикладі можна побачити, наскільки ідеологія поступається бізнес-інтересам.

Так, ворогом білої банди *Dead Man Incorporated* є біла банда *the Aryan Brotherhood*. Водночас союзником *Dead Man Incorporated* є радикальна афро-американська банда *Black Guerrilla Family*.

Так само, союзником *the Aryan Brotherhood* є *Mexican Mafia*, яка складається переважно з іспаномовних американців, що не заважає «білій» банді упродовж тривалого часу співпрацювати з «мексиканцями».

Можна додати, що у в'язниці Сакраменто (Каліфорнія) наразі утримується Рональд Дін Янделл, ув'язнений лідер «*Арійського братства*», відомий своєю політичною діяльністю: він допоміг укласти мирну угоду між конкуруючими в'язничними угрупованнями та був лідером голодування у всій в'язниці на початку 2010-х років.

Жінки та в'язничні банди білих расистів

Більшість білих супремасистських в'язничних банд не допускають жінок до рівня «залатаних» (*patched*) членів, а ті деякі з них, які допускають жінок до рівня офіційних членів, зазвичай не дозволяють їм займати керівні посади. Незважаючи на ці обмеження, в кожній білій супремасистській в'язничній банді є жінки, і вони часто відіграють ключові ролі – від допомоги у створенні та підтримці групових зв'язків до участі у злочинній діяльності.

Жінки підтримують членів в'язничної банди за ґратами, допомагають ув'язненим спілкуватися між собою, публікують та поширюють інформаційні бюлетені та інші матеріали, а також беруть участь у злочинній діяльності, наприклад, проносять контрабанду до в'язниць. Без участі жінок білим супремасистським в'язничним бандам було б набагато складніше діяти.

Лише за останні кілька років десятки жінок, пов'язаних з білими радикальними в'язничними бандами, були заарештовані за різноманітними звинуваченнями. Часто ці жінки є дружинами, подругами або навіть матерями членів білих супремасистських в'язничних банд. Хоча не всі вони беруть безпосередню участь у злочинній діяльності, вони особливо корисні, допомагаючи членам банди за ґратами. Дві найпоширеніші такі ролі – контрабанда та зв'язок, але жінки також допомагали у втечах з в'язниці і навіть у вбивствах.

Наприклад, у 2019 році Рене Джонсон-Фріц переслала повідомлення від свого ув'язненого чоловіка Фредеріка Фріца, лідера *the Kansas Aryan Brotherhood*, ув'язненому в іншій виправній установі. Це був наказ вбити іншого ув'язненого. Наказ був виконаний членом банди, який завдав жертві понад 20 ножових поранень (жертва вижила після нападу). У грудні 2021 року Рене Джонсон-Фріц визнала себе винним у підбурюванні до скоєння вбивства та була засуджена до 59 місяців позбавлення волі (*State v. Renee Johnson-Fritz (2022). Court of Appeals of Kansas*).

Того ж року Кеннан Гілленд, членкиня арканзаської в'язничної банди *the New Aryan Empire*, допомогла втекти з в'язниці її лідеру Веслі Галлету та його поплічнику. Гілленд підібрала двох членів банди після їхньої втечі, відвезла їх за 130 миль від в'язниці і забезпечила їх їжею та речами. У липні 2020 року Гілленд визнала себе винним за двома пунктами звинувачення у пособництві та сприянні втечі.

У вересні 2019 року Івонн Пол, мати високопоставленого члена *the Georgia Aryan Brotherhood*, була однією з трьох жінок, звинувачених у спробі контрабанди тютюну та незаконних препаратів до в'язниці округу Полк у Джорджії.

У лютому 2020 року Обрі Браун і троє чоловіків-членів та спільників в'язничної банди *the Ghost Face Gangsters* увірвалися до будинку матері та її 14-річної доньки, вимагаючи поговорити з чоловіком, якому належав будинок. Повернувшись до свого автомобіля, один з чоловіків здійснив кілька пострілів по будинку, влучивши в доньку, яка стояла біля вхідних дверей, вбивши її. Усім чотирьом підозрюваним і ще одному чоловікові, який брав участь у плануванні вторгнення, висунуто звинувачення у вбивстві, незаконному позбавленні волі, нападі з обтяжуючими обставинами та зберіганні зброї (*U.S. Attorney's Office, Northern District of Georgia. Wednesday, August 31, 2022. Press Release*).

У справі *The People v. Poore* Верховний Суд Каліфорнії вказав на те, що один з фігурантів справи «звів підсудного зі своєю дружиною, яка часто виступала посередником між ув'язненими *the Aryan Brotherhood* та людьми поза межами в'язниці» (*The People v. Christopher Eric Poore, 2022*).

Злочинна діяльність

Білі расистські в'язничні банди регулярно займаються різноманітною злочинною діяльністю як за ґратами, так і на волі, де така діяльність має виключно або переважно організований характер.

У рішенні *The People v. Woodyard* судом було зроблено важливий акцент: «Банда була підприємством, а продаж наркотиків – *рекетом*, який сприяв цьому підприємству» (*The People v. Jacob Benjamin Woodyard (2023). Colorado Court of Appeals*).

У рішенні у справі *McKinney* суд підкреслив: «Щоб зрозуміти суть вбивства, присяжні повинні були знати дещо про минуле та діяльність «*Арійського братства*». Отже, деякі докази уряду були зосереджені на загальній діяльності «*Арійського братства*», в тому числі на його перетворенні на в'язничну банду, яка займалася торгівлею наркотиками і здирництвом, а також на засобах контролю і дисциплінування своїх членів і соратників – засобах, які в деяких випадках включали вбивства» (*United States v. William K. McKinney. 7th Cir. 1992*).

Дійсно, всі такі банди, окрім найменших, можна вважати діючими злочинними підприємствами, тобто формами організованої злочинності. Діяльність організованої злочинності включає в себе нелегальне розповсюдження наркотиків, створення та координацію злочинних груп, крадіжки особистих даних та інші злочини.

Білі супремасистські в'язничні банди також скоюють насильницькі злочини проти конкуруючих банд різних типів, а також проти своїх членів.

Більше того, члени банд можуть застосовувати летальне насильство проти співробітників пенітенціарних установ, поліції чи будь-кого іншого, хто стає на шляху злочинної діяльності або намагається запобігти втечі з в'язниці або з-під арешту.

Так, 22 листопада 2024 року 62-річний Рональд Дін Янделл, ув'язнений лідер в'язничної банди «*Арійське братство*» напав на двох співробітників виправної установи, які супроводжували його назад до камери.

Оскільки вони також є білими расистами, вони можуть скоювати злочини на ґрунті ненависті як за ґратами, так і на вулицях.

Злочини на ґрунті ненависті

Хоча це не найпоширеніша форма насильства, члени білих в'язничних банд беруть участь у злочинах на ґрунті ненависті, спрямованих проти людей інших рас, етнічних груп чи віросповідань. Часто такі злочини на ґрунті ненависті, скоєні членами банди, є спонтанною насильницькою реакцією на незаплановану зустріч, а не навмисними діями.

Окремі ув'язнені з *the Aryan Brotherhood* «були причетні до попередніх випадків вбивств у в'язницях, один з яких був скоєний під егідою *the Aryan Brotherhood* (*United States v. Mills. 11th Cir. 1983; United States v. Fountain. 7th Cir. 1981*). Ще одне вбивство чорношкірого ув'язненого членами *the Aryan Brotherhood* описано у справі *State v. Farmer (126 Ariz. 569. 1980)*.

Хоча сьогодні вони трапляються рідше, умисні злочини на ґрунті ненависті, скоєні членами в'язничних банд білих расистів-супремасистів, все ж трапляються.

Так, у 2010 році Стівен Скот Кантрелл, член *the Aryan Brotherhood of Texas*, намагаючись здобути статус у банді, вчинив серію підпалів, спрямованих проти етнічних та релігійних меншин. Кантрелл був засуджений після того, як визнав себе винним у пошкодженні релігійної власності та втручанні в житлові права, що є порушенням федерального законодавства про злочини на ґрунті ненависті. Кантрелла також зобов'язали виплатити потерпілим 550780 доларів у якості компенсації.

28 грудня 2010 року він підпалив церкву «Віра в Христа», яка є переважно афро-американською церквою, намагаючись вбити афроамериканця-інваліда. Кантрелл зізнався, що влаштував пожежу з наміром вбити афроамериканця-інваліда, який, на його думку, жив у притулку при церкві. Кантрелл обшукав церкву, написав великими літерами на стіні церкви поруч з кабінетом пастора серію погрозливих і расистських повідомлень, а також «помітив» церкву посиленнями на «*Арійське братство*». Хоча чоловік не постраждав, апеляційний суд залишив вказане рішення в силі (*Steven Scott Cantrell, Appeals from the United States District Court for the Western District of Texas*).

Традиційні злочини

Члени в'язничних банд білих расистів-супремасистів вчиняють злочини за вказівкою керівників банди, а також злочини за власним бажанням та ініціативою. Такі злочини варіюються від наркотиків (виготовлення, розповсюдження, контрабанда та вживання) до нелегальної зброї, крадіжок особистих даних, насильницьких нападів та вбивств. Серед них також часто спостерігається високий рівень рецидиву злочинів, про що свідчить довга кримінальна історія багатьох членів угруповання.

Наприклад, Уільям Гленн Чунн і Джессі Пол Бланкеншип, обидва високопоставлені члени в'язничної банди *the Aryan Circle*, брали участь у різних насильницьких злочинних діях з 2010 по 2021 рік.

Уільям Чунн, техасець та один із найвищих лідерів *the Aryan Circle* віддавав накази про напади на конкурентів і членів *the Aryan Circle*, яких підозрювали в нелояльності. Він також віддавав накази про напади на людей, яких підозрювали у співпраці з органами правопорядку. Джессі Бланкеншип з Міссурі скоїв кілька насильницьких злочинів від імені *the Aryan Circle*, які просунули його в лавах банди. Він застрелив двох людей, брав участь у викраденні людини та спалив «нашивку» на тілі члена «*Арійського кола*», який мав погані стосунки з бандою. У листопаді 2021 року федеральний суд присяжних визнав Чунна винним у рекеті з посиленням покарання за замах на вбивство; Бланкеншип був засуджений за звинуваченнями, пов'язаними з рекетом і викраденням людей (*див. також United States of America v. Aaron Matthew Rentfrow and William Glenn Chunn*).

Упродовж 2020 року п'ять членів найбільшого в'язничного угруповання білих расистів в Орегоні *the European Kindred* були заарештовані у зв'язку зі злочинною діяльністю, яка включала торгівлю наркотиками, пограбування та отримання нелегальної зброї. За даними влади, один з членів в'язничної банди, Ерік Келлі, також планував «вбити кількох людей». Чоловіки перевозили наркотики через кілька штатів Тихоокеанського Північного Заходу.

Діяльність членів в'язничних банд білих расистів не обмежується злочинами на ідеологічному чи расовому ґрунті. Як зазначалося вище, члени угруповання часто вдаються до широкого спектру традиційної злочинної поведінки, включаючи вбивства, квартирні крадіжки тощо. Деякі з них також беруть участь у політичному насильстві: з понад 900 осіб, заарештованих за участь у насильницькому повстанні в Капітолії США 6 січня 2021 року, щонайменше двоє пов'язані з в'язничними бандами білих расистів-супремасистів (зокрема *Dead Man Incorporated*).

Крайня жорстокість

Насильницький характер банд білих расистів у поєднанні з їхньою активною злочинною діяльністю, яка регулярно призводить до контактів з органами правопорядку, занадто часто призводить до ситуацій, пов'язаних з екстремальним насильством, включаючи вбивства, скоєні з різних мотивів, а також насильницькі сутички з органами правопорядку.

У Сполучених Штатах Америки майже щороку білі расисти несуть відповідальність за більшість вбивств, пов'язаних з екстремізмом, і значну частину з них скоюють члени в'язничних банд білих расистів. Лише за останнє десятиліття члени в'язничних банд білих расистів відповідальні за майже третину (76) вбивств, пов'язаних з білим расизмом. Більше того, оскільки про вбивства за стінами в'язниць не завжди добре повідомляють, справжня кількість, ймовірно, ще вища.

Деякі з вбивств, скоєних в'язничними бандами, пов'язані з насильством з конкуруючими або ворожими групами, або з внутрішнім насильством через боротьбу за владу чи особисту ворожнечу.

Насильницька природа білих в'язничних банд розкрита у рішенні у справі *State v. Mitchell*: «На слуханні офіцери засвідчили, що SAC – це банда білих расистів, але не обговорювали конкретно, чи має SAC репутацію насильницького угруповання. У цьому випадку, однак, ми можемо взяти до уваги, що SAC є насильницькою бандою. Інші суди вже зазначали, що SAC є насильницьким

угрупованням». «Члени SAC частіше, ніж інші особи, можуть бути озброєні, заявивши, що, з його досвіду, «члени банди зазвичай носять зброю». «У цьому випадку офіцери точно знали, що Мітчелл був членом жорстокої банди білих расистів, і тому ми надаємо фактору банди більшої ваги, ніж це було б виправдано, якби офіцери лише підозрювали причетність до банди або якби банда, про яку йдеться, не була відома як насильницька» (*State v. Robert Mitchell. 2019 UT*).

Одне з нещодавніх вбивств, скоєних в'язничною бандою, було скоєно ув'язненим, який розлютив «*Арійських воїнів*» з Невади. У жовтні 2021 року член *the Aryan Warriors* Ентоні «Магсі» Вільямс визнав себе винним у вбивстві іншого ув'язненого у 2016 році. Вільямс та його співкамерник Тарік «Торк» Гойкочеа заманили жертву до замкненої камери, де завдали їй 52 ножових поранення. Перед вбивством жертва сказав своїй дівчині, що боїться, що на нього нападуть члени банди, тому що він не хоче приєднатися до їхньої банди. Суддя засудив Вільямса до довічного ув'язнення без права на дострокове звільнення.

Члени банди можуть легко натрапити на свою власну банду.

Так, п'ятеро членів і дві жінки *the Universal Aryan Brotherhood*, що базується в Оклахомі, жорстоко забили до смерті іншого члена банди в грудні 2019 року, напавши на нього з бейсбольною битою та вистрілюючи в нього. Потім вони відвезли жертву до іншого місця, де за допомогою нагрітої металевий праски випалили з тіла жертви татування в'язничної банди. Влада висунула їм звинувачення у вбивстві першого ступеня та супутні звинувачення.

Насильницькі сутички з поліцією часто трапляються серед членів білих супремасистських в'язничних банд. Зазвичай вони відбуваються, коли поліція реагує на злочинну діяльність за участю членів банди. В інших випадках члени розшукуваних банд можуть вдаватися до насильства, щоб уникнути затримання.

Окремо можна сказати, що «внутрішнє» насильство є однією з основних характеристик в'язничних банд, у тому числі білих. У рішенні у справі *People v. Lamb* було наголошено, що «лідери *PEN1* застосовували кричуще насильство, щоб залякати і відмовити інших членів банди, соратників і широку громадськість від спілкування з поліцією або дачі свідчень у суді» (*People v. Lamb (2024). Supreme Court of California*).

У культурі білих супремасистських банд існує «відплата», включно з насильницькими санкціями. Між актом неповаги і розплатою міг пройти тривалий період. Розголошення інформації про банду стороннім особам або органам правопорядку розглядалося як зрада (*People v. Lamb*).

Так, у справі *Rentfrow and Chunn* сторона обвинувачення зробила особливий наголос на тому, що «*The Aryan Circle* не допускає співпраці з органами правопорядку. Така співпраця може мати серйозні наслідки, включно зі смертю» (*United States v. Rentfrow and Chunn. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi, 2024*).

У справі *United States v. Barry Mills* предметом судового розгляду було *inter alia* факт того, що «член *the Aryan Brotherhood*, ув'язнений в одній федеральній в'язниці, передав замовлення на вбивство іншому члену *the Aryan Brotherhood* в іншій в'язниці, незважаючи на поштову цензуру та обмеження на листування між ув'язненими» (*United States of America v. Barry Mills. 11th Cir. 1983*).

Боротьба з білими супремасистськими в'язничними бандами

З в'язничними бандами загалом важко боротися, оскільки їхні члени можуть легко діяти як за ґратами, так і на волі. Ув'язнення одного з членів банди може просто змінити місце їхньої злочинної діяльності. Так, у справі *Blankenship and Chunn* суд констатував, що «*the Aryan Circle* не обмежує своє членство лише ув'язненими» (*United States of America v. Blankenship and Chunn, 2024*).

Тому не дивно, що *в'язничні банди* білих расистів є одними з найбільш довгоживучих угруповань білих расистів у Сполучених Штатах.

Упродовж багатьох років в'язничні чиновники намагалися розділити членів банд між різними в'язницями – або навіть різними в'язничними системами – і бачили, що така тактика призводить лише до розростання банд. Інші чиновники намагалися ізолювати членів банд в окремому закладі або помістити задокументованих членів банд до адміністративної ізоляції, тобто до одиночних камер. Ця тактика мала певний успіх, але зараз вона менш здійсненна через судові позови та адміністративні рішення, що обмежують одиночне ув'язнення.

Більш прогресивним є те, що деякі пенітенціарні установи запровадили програми виходу з банд, але хоча вони можуть принести користь окремим особам, вони мало що роблять для того, щоб перешкодити загальній діяльності таких угруповань.

Однією з тактик, яку використовують в'язничні адміністратори – як на рівні штатів, так і не федеральному рівні – для боротьби з діяльністю в'язничних банд білих расистів як за ґратами, так і на волі, є проведення розслідувань і судових переслідувань за фактами *рекету*. Оскільки в'язничні банди білих расистів займаються організованою злочинною діяльністю, наприклад, розповсюдженням наркотиків, вони є вразливими до таких переслідувань, на відміну від багатьох інших білих расистських угруповань. За останні 20 років у багатьох штатах відбулося чимало великих міжвідомчих розслідувань рекету, які призвели до масових арештів членів та співників білих в'язничних банд.

Висновки

Багато членів банд продовжують займатися бандитською діяльністю, перебуваючи в ув'язненні. Члени сім'ї відіграють ключову роль у наданні допомоги або сприянні діяльності банди та вербуванні під час ув'язнення членів банди. У деяких виправних установах члени банд приймають радикальні релігійні погляди під час ув'язнення.

Банди заохочують своїх членів, соратників та родичів влаштовуватися на роботу до органів правопорядку, судової системи або на легальну роботу з метою збору інформації про конкуруючі банди та операції органів правопорядку. Значну кримінальну загрозу продовжує становити проникнення банд на військові об'єкти, оскільки члени щонайменше 53 банд були виявлені на військових об'єктах. Члени банд, які вивчають сучасну зброю і бойові прийоми в армії, ризикують застосувати ці навички на вулиці, коли повертаються до своїх громад.

Члени банд набувають потужну зброю та спорядження військового зразка, що становить значну загрозу через можливість смертельних сутичок з правоохоронцями та цивільними особами. Зазвичай вогнепальна зброя купується шляхом нелегальних закупівель, через підставних осіб або посередників, а також шляхом крадіжок у приватних осіб, транспортних засобів, житлових приміщень та комерційних установ. Члени банд також нападають на військовослужбовців та працівників органів правопорядку, об'єкти та транспортні засоби, щоб отримати зброю, боєприпаси, бронежилети, поліцейське спорядження, значки, форму та офіційні посвідчення.

Банди стають дедалі більш пристосованими та витонченими, застосовуючи нові та вдосконалені технології, щоб непомітно сприяти злочинній діяльності, розширювати свої злочинні операції та зв'язуватися з іншими членами банд, злочинними організаціями та потенційними новобранцями по всій країні й навіть по всьому світу.

Упродовж майже п'яти десятиліть в'язничні банди білих расистів складають один з основних сегментів руху білих расистів, хоча вони багато в чому відрізняються від «традиційних» груп білих расистів. Хоча вони, як правило, виникають і діють у в'язницях, більшість цих банд так само активні на вулицях, як і за ґратами, в тому числі беруть участь у насильстві та інших злочинних діях.

Хоча за своєю природою ці в'язничні банди є *біло-расистськими*, вони, як правило, є різновидом організованої злочинності і часто на перше місце ставлять *прибуток*, а не ідеологію.

Існування в'язничних банд є *реальністю*, з якою адміністрація в'язниць стикається щодня. Намагаючись реалістично вирішувати проблеми, пов'язані з бандами, персонал в'язниці реагує на «діяльність» банд, але не реагує на *ненасильницькі* прояви членства у банді (David K. Et al v. Michael Lane et al).

Бібліографічний список/References:

Судова практика:

1. Aryn Kapadia v. Rodney L. Tally. 229 F.3d 641 (7th Cir. 2000). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 229 F.3d 641 (7th Cir. 2000). Argued November 30, 1999. Decided October 12, 2000.
2. Campos v. Coughlin, 854 F. Supp. 194 (S.D.N.Y. 1994). US District Court for the Southern District of New York – 854 F. May 3, 1994.
3. Dale Edward Flanagan v. the State of Nevada. Supreme Court of Nevada. February 10, 1993.
4. David K. et al v. Michael Lane, Director et al, 839 F.2d 1265 (7th Cir. 1988). Argued September 14, 1987. Decided February 19, 1988.
5. Dawson v. Delaware. Certiorari to the Supreme Court of Delaware. № 90-6704. Argued November 12, 1991. Decided March 9, 1992.
6. Felix Delgado-Brunet v. John L. Clark, Warden, USP-Marion, Wayne D. Hilliard, Roger Baxter, and Roland Beckman, 93 F.3d 339 (7th Cir. 1996).
7. George H. Robinson v. Kingston W. Prunty, Warden, Calipatria State Prison, California and Other Defendants-appellants, 249 F.3d 862 (9th Cir. 2001).

8. George v. Sullivan, 896 F. Supp. 895 (W.D. Wis. 1995). US District Court for the Western District of Wisconsin – 896 F. July 17, 1995.
9. Hill v. Godinez, 955 F. Supp. 945 (N.D. Ill. 1997). US District Court for the Northern District of Illinois – 955 F. February 6, 1997.
10. Michael D. Sizemore v. Harold G. Miller et al. 21 F.3d 431 (7th Cir. 1994). U.S. Court of Appeals for the Seventh Circuit – 21 F.3d 431 (7th Cir. 1994). Submitted April 5, 1994. Decided April 7, 1994.
11. People v. Lamb (2024). Supreme Court of California. Decided July 11, 2024.
12. State v. Farmer. 126 Ariz. 569 (1980). Supreme Court of Arizona. September 5, 1980. Rehearing Denied October 7, 1980.
13. State v. Renee Johnson-Fritz (2022). Court of Appeals of Kansas. No. 124,733 Decided: September 09, 2022.
14. State v. Robert Mitchell. 2019 UT App 190. No. 20180508-CA. Filed November 21, 2019 Second District Court.
15. Steven Scott Cantrell, Defendant-Appellant. Appeals from the United States District Court for the Western District of Texas. October 29, 2012. No. 11-51221.
16. The People v. Christopher Eric Poore (2022). Supreme Court of California. June 27, 2022.
17. The People v. Jacob Benjamin Woodyard (2023). Colorado Court of Appeals, Division III. Court of Appeals No. 19CA0376. Decided: September 14, 2023.
18. The People v. Jason Schmaus et al. Court of Appeal of the State of California.
19. United States of America et al v. Chunn, No. 06-20317 (5th Cir. 2007).
20. United States of America v. Barry Mills, 704 F.2d 1553 (11th Cir. 1983). US Court of Appeals for the Eleventh Circuit – 704 F.2d 1553 (11th Cir. 1983) May 20, 1983.
21. United States of America v. Blankenship, No. 22-40619 (5th Cir. 2024).
22. United States of America v. David M. Sahakian. 453 F.3d 905 (7th Cir. 2006). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 453 F.3d 905. Argued September 21, 2005. Decided July 12, 2006.
23. United States of America v. Rentfrow. No. 23-60054 (5th Cir. 2024).
24. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Aaron Matthew Rentfrow; William Glenn Chunn, Defendants-Appellants. Appeal from the United States District Court for the Southern District of Mississippi. USDC No. 3:20-CR-128-2. No. 23-60054. Filed February 21, 2024.
25. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Jesse Paul Blankenship and William Glenn Chunn, Defendants-Appellants. Appeal from the United States District Court for the Eastern District of Texas. USDC No. 1:20-CR-83-5. Filed February 15, 2024.
26. United States v. Abel. 469 U.S. 45 (1984). Decided December 10, 1984.
27. United States v. Arrington. No. 09-2151. October 15, 2010. United States Court of Appeals. Tenth Circuit.
28. United States v. Fountain. 642 F.2d 1083, 1085-86 (7th Cir. 1981).
29. United States v. McKinney. 954 F.2d 471, 473 (7th Cir.), cert. denied, 113 S. Ct. 662 (1992).
30. United States v. Mills. 704 F.2d 1553, 1555 (11th Cir. 1983).
31. United States v. Silverstein. 732 F.2d 1338 (7th Cir. 1984). Argued February 13, 1984. Decided April 26, 1984.
32. United States v. Stinson and Griffin. No. 07-50408 (9th Cir. 2011).
33. Wallace Weicherding v. David Riegel, Kenneth Dobucki and Howard Peters. 160 F.3d 1139 (7th Cir. 1998). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 160 F.3d 1139 (7th Cir. 1998). Argued September 9, 1998. Decided November 6, 1998.
34. Wiggins, Garner and Eugenelittle v. Sargent and Others, Appellees, 753 F.2d 663 (8th Cir. 1985). US Court of Appeals for the Eighth Circuit – 753 F.2d 663. Submitted November 14, 1984. Decided January 28, 1985.

Yagunov D. White Supremacist Prison Gangs in the United States: Origins, Subculture, Ideology, Hierarchy and Case Law

This article is focused on the study of one aspect of the phenomenon of prison gangs in the United States, namely the activities of white supremacist prison gangs.

The relevance of the study is due to the fact that as of 2007, there were at least 30 thousand gangs in the United States, uniting more than 800 thousand members. In 2009, about 900,000 gang members lived in local communities across the country, and about 147,000 were in U.S. prisons. As of 2011, an estimated 1.4 million gang members were involved in criminal activity or at least were members of 33,000 gangs.

Today, prison-based “white” supremacist prison gangs are one of the most active and violent segments of the white supremacist movement in the United States. Aryan-power and Nazi-affiliated prison gangs – both inside and outside prisons – are an important aspect of law enforcement and judicial practice in the United States, both at the federal and state levels.

Most US states have at least one white supremacist prison gang; many US states have more. These prison gangs tend to be larger than other white supremacist groups, with hundreds of members and some

with more than 1,500 members. Moreover, most prison gangs have a significant number of “associates,” accomplices (including women) and supporters in addition to “officially” admitted members.

At first glance, these problems and processes seem to be a thing of the past.

Nevertheless, the problem of the existence and functioning of prison and street gangs in the United States is a “live” issue that is the subject of contemporary political debate and research.

The political aspects of this problem deserve a separate study, given that prison gangs have become and continue to be a priority of political discourse even in the recent US presidential election, where both candidates accused each other of not paying enough attention to the problem of prison gangs and, moreover, even indirectly stimulating the spread of prison gangs in the United States – especially gangs of “imported” origin.

Therefore, the considerable political and legal relevance of the problem of white and other prison gangs in the United States has led to further research of these issues.

Keywords: *organized crime, prison gangs, white prison gangs, racism, supremacism, supremacist prison gangs, USA, United States of America, prison violence, torture, torture prevention.*